

บทที่ 7

การทดสอบรูปแบบการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นและพารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้อง ของ Nelder-Mead Simplex Algorithm

เนื้อหาในบทนี้จะเกี่ยวข้องกับการทดสอบรูปแบบการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นและพารามิเตอร์ที่เกี่ยวข้องของ Nelder-Mead simplex algorithm เนื่องจากประสิทธิภาพในการหาคำตอบของวิธีดังกล่าวขึ้นอยู่กับกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้น (initial simplex) และค่า step length (η) ดังนั้นในการหาระบบการจัดขนาดเสื่อเซ็ดของปัญหานี้จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบวิธีการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นและพารามิเตอร์เพื่อนำไปสู่คำตอบที่ดีที่สุด

การหารูปแบบและพารามิเตอร์ที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของ Nelder-Mead simplex algorithm สามารถทำได้โดยการออกแบบการทดลอง ดังนั้นจึงได้ทำการออกแบบการทดลองและทำการทดลอง โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเปรียบเทียบหองค์ประกอบที่เหมาะสมในการหาคำตอบที่ดีที่สุด จากวัตถุประสงค์เป้าหมาย (objective function)

7.1 การทดลองเพื่อหารูปแบบและพารามิเตอร์ที่เหมาะสม

7.1.1 การระบุปัญหา

กรณีศึกษาในการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นสำหรับงานวิจัยนี้ แบ่งเป็น 2 กรณีศึกษา คือ

กรณีศึกษาที่ 1 เป็นการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้น โดยอาศัยการวิเคราะห์ความถดถอยระหว่างตัวแปรครั้งละ 1 คู่ ได้แก่ รอบคอกับจุดวัดอื่นที่เหลือทีละ 1 จุด จากนั้นจึงทำการประมาณค่า step length (η) ที่เหมาะสมสำหรับวิธีดังกล่าว ซึ่งทำให้ได้คำตอบที่ดีที่สุดสำหรับระบบการจัดขนาดที่ประกอบไปด้วยเสื่อ 3 ขนาด , 4 ขนาด และ 5 ขนาด

กรณีศึกษาที่ 2 เป็นการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้น โดยนำผลลัพธ์จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (ดังแสดงในบทที่ 4) มาใช้เป็นซิมเพล็กซ์เริ่มต้น

7.1.2 การเลือกตัวแปรตอบสนอง

เนื่องจากการทดสอบเพื่อหารูปแบบในการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากระดับความสามารถในการหาคำตอบที่ดีที่สุด ดังนั้นตัวแปรตอบสนองที่ใช้ ควรเป็นค่าวัตถุประสงค์เป้าหมาย (objective value) นั่นคือ จำนวนคนที่ไม่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ที่ต่ำสุดหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบมากที่สุดนั่นเอง

7.2 การออกแบบการทดลอง (Design of Experiment)

7.2.1 การกำหนดจำนวนข้อมูลที่ต้องการจากการทดลอง

ในการทดลองจะทำการเก็บข้อมูลค่าวัตถุประสงค์ของคำตอบ ซึ่งได้แก่ จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้และค่าเฉลี่ย penalty function ของระบบ (โดยพิจารณาจากจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ก่อนเป็นอันดับแรก ในกรณีที่มีจำนวนเท่ากันจะพิจารณาค่าเฉลี่ย penalty function ของระบบประกอบ)

7.2.2 การกำหนดรูปแบบการทดลอง

มีการกำหนดรูปแบบในการทดลอง ดังนี้

1. การทดลองครั้งที่ 1

วัตถุประสงค์ : เพื่อทำการศึกษาลักษณะการกำหนดค่า step length ที่จะนำไปสู่การได้มาซึ่งคำตอบที่ดีที่สุด ในกรณีที่กำหนดให้ใช้สมการถดถอยดังแสดงในบทที่ 6 เป็นตัวกำหนดขนาดเริ่มต้น (initial size)

การทดลอง : คัดเลือกค่า step length สำหรับแต่ละระบบด้วยการเปลี่ยนค่า step length ไปเรื่อยๆ โดยเริ่มต้นจากจุดเริ่มต้นเดียวกันซึ่งก็คือค่ารอบคอต่ำที่สุดที่เป็นไปได้

ผลการทดลอง : ผลลัพธ์ที่ได้ คือ จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ทั้งหมดและค่าเฉลี่ย penalty function สำหรับแต่ละระบบที่ step length ค่าต่างๆ เมื่อทำการเปรียบเทียบและหาค่า step length ที่ดีที่สุดสำหรับระบบได้แล้ว คำตอบนี้จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดลองครั้งที่ 2 ต่อไป

2. การทดลองครั้งที่ 2

- วัตถุประสงค์** : เพื่อทำการศึกษารูปแบบที่จะนำมาใช้ในการค่าจุดวัดภายในซิมเพล็กซ์เริ่มต้น
- การทดลอง** : นำค่าเฉลี่ยหรือค่ากลางที่ได้จากการวิเคราะห์จัดกลุ่มในบทยที่ 4 มาใช้เป็นซิมเพล็กซ์เริ่มต้น (ดังนั้นในการทดลองนี้จึงไม่มีการกำหนดค่า step length เพื่อใช้สำหรับหาค่าจุดวัดของเสื่อขนาดถัดไป เนื่องจากคำตอบที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่มประกอบไปด้วยค่าของจุดวัดทั้ง 8 จุดครบทุกขนาดแล้ว)
- ผลการทดลอง** : จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้และค่าเฉลี่ย penalty function ของการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นในลักษณะนี้ จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการทดลองครั้งที่ 1 พร้อมกับบทสรุปเกี่ยวกับรูปแบบและการกำหนดค่าพารามิเตอร์สำหรับซิมเพล็กซ์เริ่มต้นที่จะนำไปสู่คำตอบที่ดีที่สุด

หมายเหตุ : การทดลองทั้งสองครั้งจะถูกดำเนินการภายใต้หลักการหาความเหมาะสมที่สุดด้วย Nelder-Mead simplex algorithm ซึ่งถูกเขียนให้อยู่ในรูปของโปรแกรม MATLAB

7.3 การทดลองกรณีศึกษาที่ 1

7.3.1 ผลการทดลองที่ได้ในกรณีศึกษาที่ 1

จากการทดลองที่ระดับ step length ต่างๆ เมื่อกำหนดให้ค่าเริ่มต้นของรอบคอเท่ากับ 35 เซนติเมตร สามารถสรุปผลที่ได้จากการดำเนินการตามอัลกอริทึมได้ดังนี้

1. กรณีที่ในระบบการจัดขนาดประกอบไปด้วยเสื่อ 3 ขนาด

หลังจากทำการกำหนดค่า step length ต่างๆ แล้วดำเนินการตาม Nelder-Mead simplex algorithm แล้ว สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 7.1 (การได้มาซึ่งคำตอบที่ดีที่สุด สามารถศึกษาได้จากตัวอย่าง ในภาคผนวก ค)

ตารางที่ 7.1 : แสดงผลการทดลองเมื่อกำหนดให้ในระบบมีเสื้อ 3 ขนาด

Step length	ค่าสุดท้ายของรอบคอนิซึม เพล็กซ์	จำนวนคนที่สามารถจัดใน ระบบได้	ค่าเฉลี่ยของ penalty function
1.25	37.50	73	0.0315
1.50	38.00	79	0.0352
1.75	38.50	98	0.0381
2.00	39.00	81	0.0342
2.25	39.50	78	0.0345
2.50	40.00	83	0.0311
2.60	40.20	85	0.0400
2.80	40.60	78	0.0375
3.00	41.00	80	0.0339
3.10	41.20	86	0.0379
3.15	41.30	83	0.0409
3.25	41.50	77	0.0367
3.50	42.00	83	0.0349
3.70	42.40	87	0.0399
3.80	42.60	74	0.0286
3.90	42.80	85	0.0315
4.00	43.00	100	0.0387
4.10	43.20	96	0.0362
4.50	44.00	70	0.0355
5.00	45.00	81	0.0335
5.50	46.00	91	0.0321
6.50	48.00	67	0.0406

2. กรณีทีในระบบการจัดขนาดประกอบไปด้วยเสื้อ 4 ขนาด

หลังจากทำการกำหนดค่า step length ต่างๆ แล้วดำเนินการตาม Nelder-Mead simplex algorithm แล้ว สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 7.2

ตารางที่ 7.2 : แสดงผลการทดลองที่ได้ เมื่อกำหนดให้ในระบบมีเลื้อย 4 ขนาด

Step length	ค่าสุดท้ายของรอบคอกใน จิมเพิล็กซ์	จำนวนคนที่สามารถจัดใน ระบบได้	ค่าเฉลี่ยของ penalty function
0.50	36.50	90	0.0328
1.00	38.00	88	0.0390
1.20	38.60	100	0.0357
1.40	39.20	111	0.0318
1.50	39.50	96	0.0379
1.60	39.80	90	0.0401
1.80	40.40	112	0.0336
1.90	40.70	94	0.0251
2.00	41.00	84	0.0342
2.20	41.60	69	0.0355
2.30	41.90	108	0.0338
2.40	42.20	73	0.0422
2.60	42.80	84	0.0386
2.70	43.10	85	0.0371
2.75	43.25	100	0.0331
2.80	43.40	114	0.0363
2.85	43.55	104	0.0287
2.90	43.70	78	0.0365
3.00	44.00	90	0.0370
3.20	44.60	80	0.0373
3.40	45.20	78	0.0420
3.60	45.80	110	0.0346
3.80	46.40	104	0.0330
4.00	47.00	98	0.0366
4.20	47.60	102	0.0335
4.40	48.20	93	0.0383

3. กรณีที่ในระบบการจัดขนาดประกอบไปด้วยเสื้อ 5 ขนาด

หลังจากทำการกำหนดค่า step length ต่างๆ แล้วดำเนินการตาม Nelder-Mead simplex algorithm แล้ว สามารถสรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 7.3

ตารางที่ 7.3 : แสดงผลการทดลองที่ได้ เมื่อกำหนดให้ในระบบมีเสื้อ 5 ขนาด

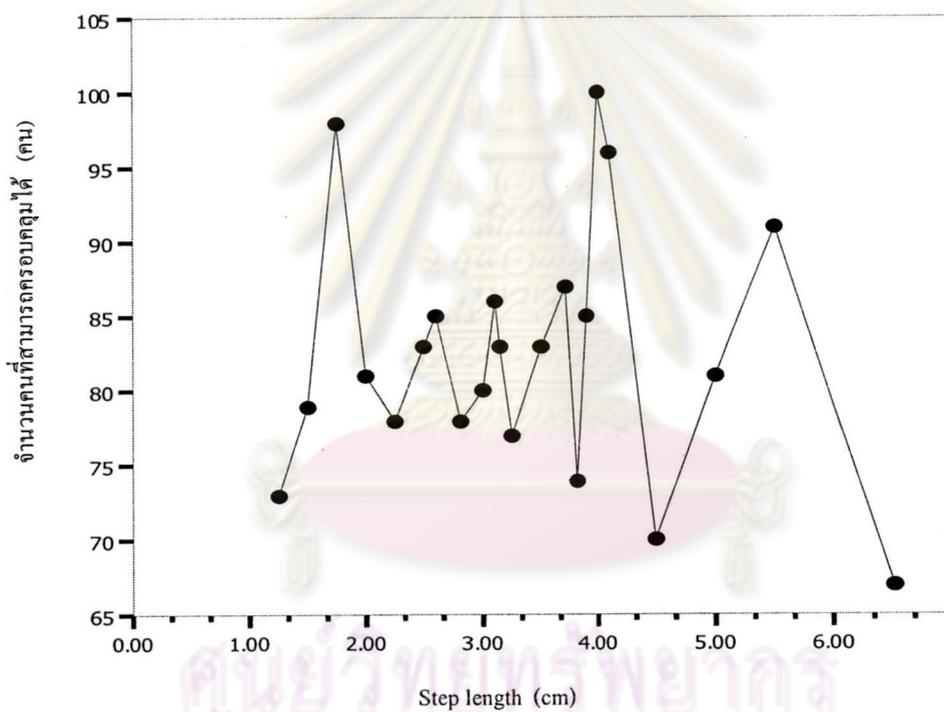
Step length	ค่าสุดท้ายของรอบคอกใน ซิมเพล็กซ์	จำนวนคนที่สามารถจัดใน ระบบได้	ค่าเฉลี่ยของ penalty function
0.75	38.00	120	0.0366
1.00	39.00	123	0.0338
1.20	39.80	125	0.0369
1.50	41.00	114	0.0364
1.60	41.40	120	0.0359
1.70	41.80	124	0.0386
1.75	42.00	132	0.0385
1.80	42.20	117	0.0311
1.90	42.60	109	0.0267
2.00	43.00	103	0.0342
2.20	43.80	123	0.0353
2.25	44.00	86	0.0337
2.30	44.20	124	0.0424
2.40	44.60	117	0.0373
2.60	45.40	121	0.0365
2.70	45.80	98	0.0357
2.75	46.00	113	0.0359
2.80	46.20	110	0.0317
2.90	46.60	116	0.0361
3.00	47.00	113	0.0363

7.3.2 วิเคราะห์ผลการทดลองกรณีศึกษาที่ 1

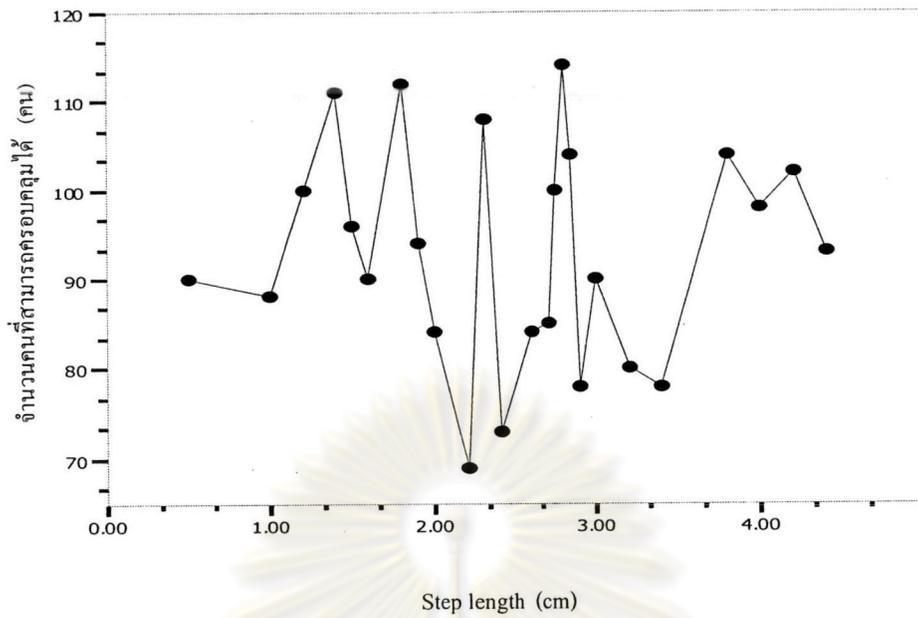
จากผลการทดลองที่ได้ในกรณีศึกษาที่ 1 ดังแสดงในตารางที่ 7.1 ถึง 7.3 สามารถวิเคราะห์ผลการทดลองได้ดังนี้

1. หากนำผลการทดลองที่ได้ทั้งหมดมาพลอตกราฟระหว่างค่า step length และ จำนวนประชากรที่สามารถจัดกลุ่มในระบบได้ จะได้กราฟดังแสดงในภาพที่ 7.1 ถึง 7.3

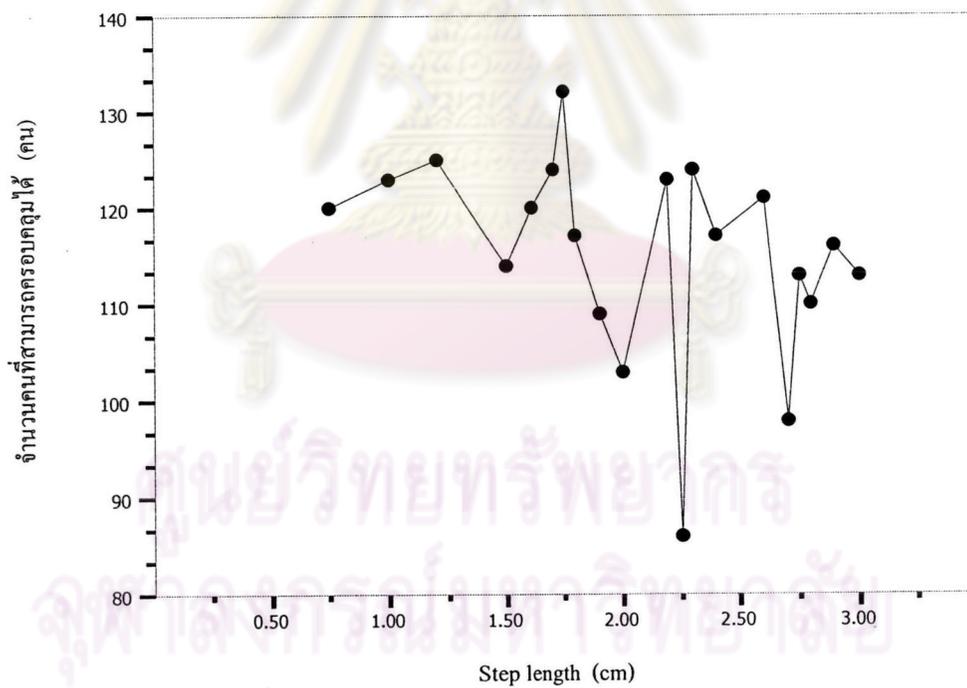
กรณีกำหนดจำนวนขนาด เท่ากับ 3

ภาพที่ 7.1 : กราฟแสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนด step length ค่าต่างๆ เมื่อกำหนดจำนวนขนาดภายในระบบ เท่ากับ 3

ภาพที่ 7.2 : กราฟแสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนด step length ค่าต่างๆ
เมื่อกำหนดจำนวนขนาดภายในระบบ เท่ากับ 4

ภาพที่ 7.3 : กราฟแสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนด step length ค่าต่างๆ
เมื่อกำหนดจำนวนขนาดภายในระบบ เท่ากับ 5

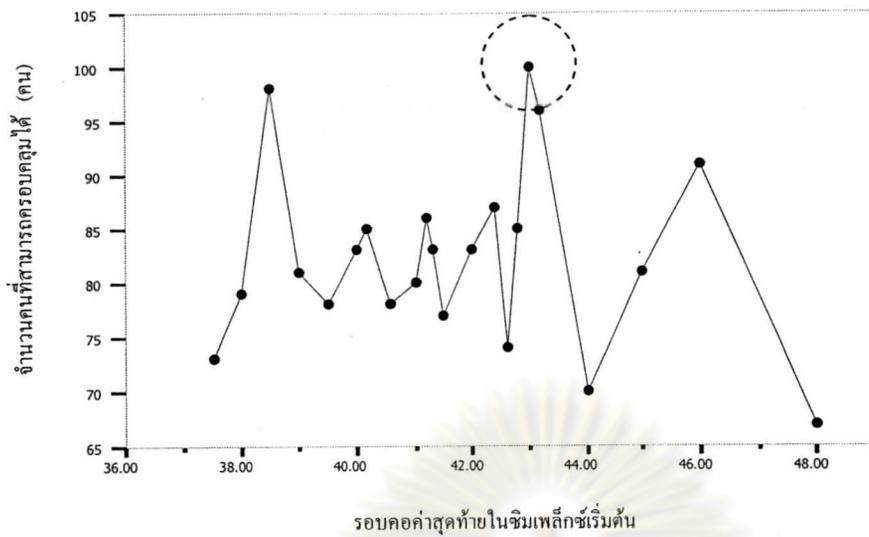
เมื่อพิจารณาจากกราฟทั้งสามแล้ว จะพบว่าการกำหนดค่า step length ที่แตกต่างกันไปจะทำให้ผลลัพธ์ที่ได้แตกต่างกันตามไปด้วย แม้ว่า step length จะมีค่าที่ใกล้เคียงกันมาก แต่บางครั้งผลลัพธ์ที่ได้กลับแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

สิ่งหนึ่งที่สังเกตได้จากกราฟ คือ ลักษณะของผลลัพธ์ที่ได้จะมีช่วงการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้อยู่ระยะหนึ่งจนกระทั่งถึงค่าสูงสุดแล้ว จำนวนประชากรก็จะเริ่มลดลง และกลับมาเพิ่มขึ้นอีกครั้งวนเวียนไปเช่นนี้เรื่อยๆ แต่จะมีช่วงของ step length อยู่ช่วงหนึ่งเท่านั้นที่จะให้ผลลัพธ์ออกมาดีที่สุด หรือได้คำตอบที่ดีที่สุดของระบบนั้นๆ ซึ่งต่อไปผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ว่าช่วงของ step length ดังกล่าวควรจะอยู่ในช่วงใด จึงจะเหมาะสม

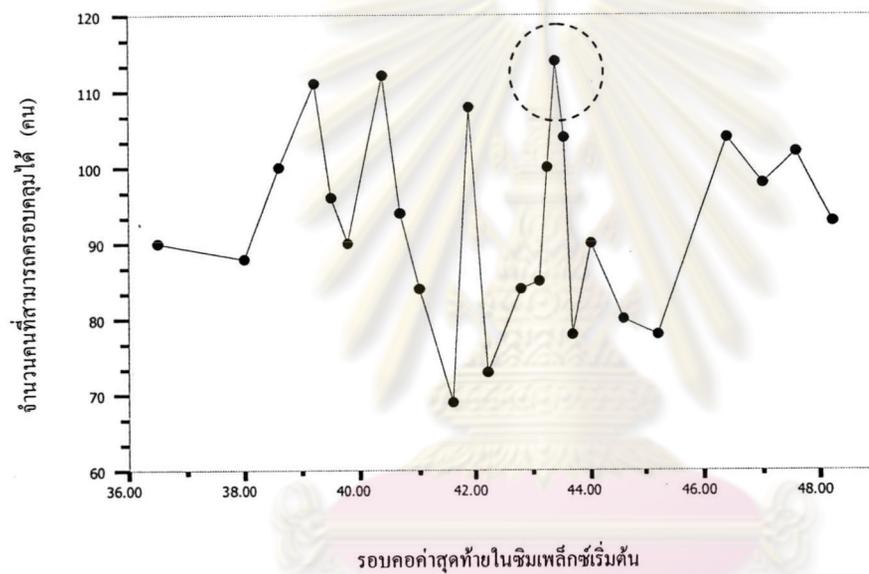
2. หากเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างค่า step length เข้ากับค่าจุดวัดรอบคอก่าสุดท้ายที่อยู่ในซิมเพิล็กซ์เริ่มต้นแล้วทำการพล็อตกราฟระหว่างจำนวนคนที่สามารถจัดกลุ่มได้กับค่าจุดวัดรอบคอดังกล่าว จะได้กราฟดังแสดงในภาพที่ 7.4

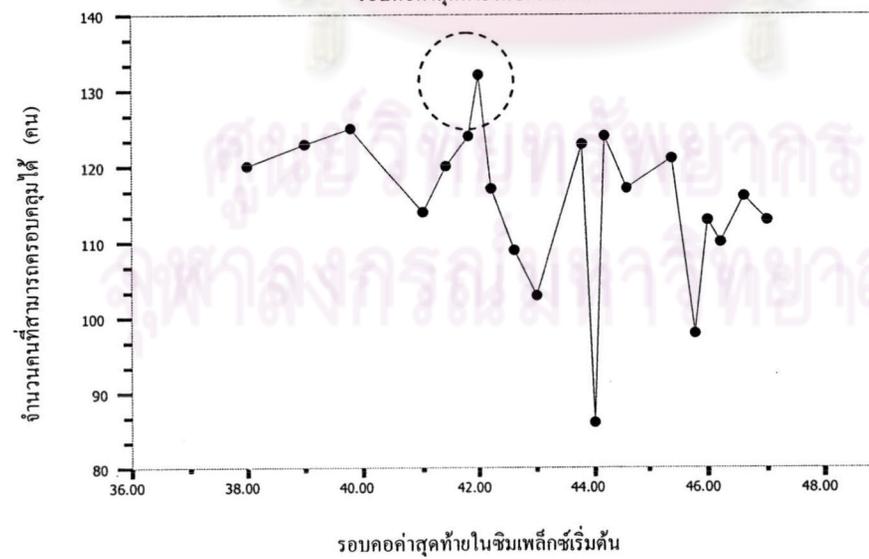
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีสี่ 3 ขนาด

กรณีสี่ 4 ขนาด

กรณีสี่ 5 ขนาด

ภาพที่ 7.4 : ภาพรวมของการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่ารอบคอบค่าสุดท้ายในzimเพ็ล็กซ์เริ่มต้น และจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ สำหรับกรณีต่างๆ

เมื่อนำกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่ารอบคอค่าสุดท้ายในซิมเพล็กซ์เริ่มต้นและจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ในทุกกรณีของการทดลองครั้งที่ 1 มาพิจารณาพร้อมกัน จะพบว่าค่ารอบคอค่าสุดท้ายในซิมเพล็กซ์เริ่มต้นที่ทำให้ได้คำตอบที่ดีที่สุดนั้น มีค่าใกล้เคียงกันมาก คือ อยู่ในช่วงระหว่าง 42 ถึง 43.40 หรือคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 85 ถึง 96 นั่นเอง

จากหลักการกำหนดค่า step length สำหรับสร้างซิมเพล็กซ์เริ่มต้นที่จะนำไปสู่คำตอบที่ดีที่สุดที่กล่าวไว้ว่า “ควรกำหนดค่า step length ให้กว้างๆ เพื่อให้เข้าไปสู่คำตอบที่ดีที่สุดนั้น” ทำให้เกิดข้อสงสัยตามมาว่า ควรจะกว้างเพียงใดจึงจะเหมาะสม ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการทดลองในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า ค่า step length นั้นควรเป็นค่าที่ทำให้ได้ค่ารอบคอค่าสุดท้ายในซิมเพล็กซ์เริ่มต้นซึ่งสามารถครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างได้มากกว่า 60% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. ในการเลือกระบบที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละกรณีนั้น จะพิจารณาจากจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้มากที่สุดก่อน เนื่องจากเป็นเป้าหมายแรกของการแก้ปัญหา สำหรับในกรณีที่ได้คำตอบที่ได้มีค่าเท่ากัน จะต้องพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของ penalty function ต่อไป ดังนี้

- กรณี 3 ขนาด

step length ที่เหมาะสมที่สุด คือ 4

รอบคอค่าสุดท้ายในซิมเพล็กซ์เริ่มต้น เท่ากับ 43.00 cm. (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 94.2)

จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ เท่ากับ 100 คน

ค่าเฉลี่ยของ penalty function เท่ากับ 0.0387

- กรณี 4 ขนาด

step length ที่เหมาะสมที่สุด คือ 2.8

รอบคอค่าสุดท้ายในซิมเพล็กซ์เริ่มต้น เท่ากับ 43.40 cm. (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 94.4)

จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ เท่ากับ 114 คน

ค่าเฉลี่ยของ penalty function เท่ากับ 0.0363

- กรณี 5 ขนาด

step length ที่เหมาะสมที่สุด คือ 1.75

รอบคอค่าสุดท้ายในซิมเพล็กซ์เริ่มต้น เท่ากับ 42.00 cm. (เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 88.5)

จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ เท่ากับ 132 คน

ค่าเฉลี่ยของ penalty function เท่ากับ 0.0385

4. ผลจากการดำเนินการตามอัลกอริทึมจนกระทั่งได้ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละกรณี จะพบว่าค่าจุดวัดทั้ง 7 จุดจะยังคงมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับรอบคอกอยู่ตามสมการถดถอยที่ใช้ในการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นอยู่ (ผลการทดลองสรุปอยู่ในตารางที่ 7.4 ถึง 7.6 ตามลำดับ)

7.3.3 สรุปผลการทดลองกรณีศึกษาที่ 1

จากผลการทดลองในกรณีศึกษาที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า

1. หากทำการกำหนดชิมเพล็กซ์เริ่มต้นโดยใช้จุดวัดรอบคอเป็นค่าแรกสำหรับขนาดเริ่มต้นร่วมกับการนำสมการถดถอยดังแสดงในบทที่ 6 มาใช้ในการกำหนดค่าจุดวัดอื่นในเสื้อขนาดเริ่มต้นแล้ว ค่า step length ที่เหมาะสมซึ่งจะนำไปสู่คำตอบที่ดีที่สุดได้ (เมื่อเริ่มต้นจากค่ารอบคอต่ำสุด) ควรเป็นค่าที่ทำให้เกิดค่าสำหรับเสื้อขนาดถัดๆ ไปซึ่งสามารถครอบคลุมข้อมูลทั้งหมดได้อยู่ในช่วงที่มากกว่า 60 % ของข้อมูลทั้งหมด โดยในการนำวิธีดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ ผู้ใช้ควรทำการเปลี่ยนแปลงค่า step length ไปเรื่อยๆ ภายในช่วงที่กำหนดเพื่อให้ได้คำตอบที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละระบบ

2. ผลการทดลองในแต่ละกรณี เป็นดังนี้

- กรณี 3 ขนาด ค่า step length ที่ดีที่สุด คือ 4.00 เซนติเมตร สามารถครอบคลุมกลุ่มประชากรได้ทั้งสิ้น 100 คนจาก 2,000 คน ค่าเฉลี่ย penalty function เท่ากับ 0.0387 ค่าจุดวัดต่างๆ สำหรับระบบที่มี 3 ขนาดที่ดีที่สุด แสดงอยู่ในตารางที่ 7.4

ตารางที่ 7.4 : แสดงระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดในกรณีที่กำหนดให้

จำนวนขนาดเสื้อเท่ากับ 3 ซึ่งได้จากชิมเพล็กซ์เริ่มต้น step length = 4

จุดวัด	ค่าจุดวัด (cm.)		
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3
รอบคอ	38.00	40.00	41.20
รอบอก	82.50	86.80	89.45
รอบเอว	73.50	78.60	81.60
รอบสะโพก	86.40	90.35	92.75
รอบวงแขนใน	39.18	41.29	42.69
ความยาวแขน	76.50	77.60	78.65
ความยาวช่วงตัว	60.59	60.48	61.99
ความยาวบ่า	38.60	39.78	40.12
จำนวนคนในกลุ่ม	32	31	37

- กรณี 4 ขนาด ค่า step length ที่ดีที่สุด คือ 2.80 เซนติเมตร สามารถครอบคลุมกลุ่มประชากรได้ทั้งสิ้น 114 คนจาก 2,000 คน ค่าเฉลี่ย penalty function เท่ากับ 0.0336 ค่าจุดวัดต่างๆ สำหรับระบบที่มีเสื้อ 4 ขนาดที่ดีที่สุด แสดงอยู่ในตารางที่ 7.5

ตารางที่ 7.5 : แสดงระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดในกรณีที่กำหนดให้ จำนวนขนาดเท่ากับ 4 ซึ่งได้จากซิมเพล็กซ์เริ่มต้น step length = 2.8

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
รอบคอ	37.00	39.00	40.80	42.00
รอบอก	80.29	84.63	88.54	91.14
รอบเอว	70.94	75.99	80.53	83.60
รอบสะโพก	84.32	88.50	91.90	94.30
รอบวงแขนใน	38.20	40.25	42.02	43.26
ความยาวแขน	75.80	76.90	77.90	78.60
ความยาวช่วงตัว	60.14	60.97	61.80	62.25
ความยาวบ่า	38.15	39.00	39.80	40.25
จำนวนคนในกลุ่ม	21	24	40	29

- กรณี 5 ขนาด ค่า step length ที่ดีที่สุด คือ 1.75 เซนติเมตร สามารถครอบคลุมกลุ่มประชากรได้ทั้งสิ้น 132 คนจาก 2,000 คน ค่าเฉลี่ย penalty function เท่ากับ 0.0385 ค่าจุดวัดต่างๆ สำหรับระบบที่มีเสื้อ 5 ขนาดที่ดีที่สุด แสดงอยู่ในตารางที่ 7.6

ตารางที่ 7.6 : แสดงระบบจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดในกรณีที่กำหนดให้ จำนวนขนาดเท่ากับ 5 ซึ่งได้จากซิมเพล็กซ์เริ่มต้น step length = 1.75

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
รอบคอ	37.00	39.00	40.00	41.00	42.00
รอบอก	80.30	84.70	87.00	88.99	91.20

ตารางที่ 7.6 (ต่อ) : แสดงระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดในกรณีที่กำหนดให้
จำนวนขนาดเท่ากับ 5 ซึ่งได้จากซิมเพล็กซ์เริ่มต้น step length = 1.75

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
รอบเอว	70.95	76.00	78.60	81.10	83.60
รอบสะโพก	84.40	88.40	90.44	92.50	94.35
รอบวงแขนใน	38.20	40.17	41.26	42.35	43.45
ความยาวแขน	75.73	76.86	77.50	78.09	78.62
ความยาวช่วงตัว	60.14	60.99	61.40	61.91	62.30
ความยาวบ่า	38.20	39.00	39.40	39.80	40.30
จำนวนคนในกลุ่ม	20	29	32	25	26

7.4 การทดลองกรณีศึกษาที่ 2

เป็นการนำผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์จัดกลุ่ม K-means cluster analysis ด้วยโปรแกรม SPSS มาใช้เป็นซิมเพล็กซ์เริ่มต้นสำหรับดำเนินการตามอัลกอริทึม จากนั้นเก็บผลลัพธ์ที่ได้เพื่อเปรียบเทียบกับผลที่ดีที่สุดของการทดลองกรณีศึกษาที่ 1

7.4.1 ซิมเพล็กซ์เริ่มต้นที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม

เมื่อนำผลที่ได้จากการจัดกลุ่มด้วยการวิเคราะห์การจัดกลุ่มซึ่งแสดงอยู่ในบทที่ 4 (ตารางที่ 4.11 , 4.15 และ 4.17) มาเปลี่ยนให้อยู่ในรูปของข้อมูลปกติแล้ว จะได้เป็นซิมเพล็กซ์เริ่มต้นสำหรับแต่ละกรณีดังนี้

1. กรณีที่ในระบบประกอบไปด้วยเสื้อ 3 ขนาด

ซิมเพล็กซ์เริ่มต้นจะประกอบไปด้วยค่าจุดวัดต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 7.7 : แสดงค่าจุดวัดต่างๆ ที่ใช้เป็นซิมเพล็กซ์เริ่มต้นสำหรับเสื้อ 3 ขนาด

	รอบคอ	รอบอก	รอบเอว	รอบ สะโพก	รอบวง แขนใน	ความยาว แขน	ความยาว ช่วงตัว	ความ ยาวบ่า
ขนาดที่ 1	38.00	80.81	70.86	84.00	38.01	75.12	59.08	37.70
ขนาดที่ 2	40.00	86.90	78.90	90.50	41.62	78.09	62.00	39.80
ขนาดที่ 3	42.50	95.70	89.48	99.50	46.50	79.85	63.45	41.12

2. กรณีที่อยู่ในระบบประกอบไปด้วยเสื้อ 4 ขนาด

ซิมเพล็กซ์เริ่มต้นจะประกอบไปด้วยค่าจุดวัดต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 7.8 : แสดงค่าจุดวัดต่างๆ ที่ใช้เป็นซิมเพล็กซ์เริ่มต้นสำหรับเสื้อ 4 ขนาด

	รอบคอ	รอบอก	รอบเอว	รอบ สะโพก	รอบวง แขนใน	ความยาว แขน	ความยาว ช่วงตัว	ความ ยาวบ่า
ขนาดที่ 1	37.90	80.70	70.65	83.79	37.98	74.90	58.99	37.50
ขนาดที่ 2	39.60	84.56	75.66	88.20	39.65	79.99	62.50	41.00
ขนาดที่ 3	40.25	88.90	81.66	92.30	43.20	76.30	61.80	38.50
ขนาดที่ 4	42.68	95.95	89.40	99.50	46.00	80.66	63.80	41.50

3. กรณีที่อยู่ในระบบประกอบไปด้วยเสื้อ 5 ขนาด

ซิมเพล็กซ์เริ่มต้นจะประกอบไปด้วยค่าจุดวัดต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 7.9 : แสดงค่าจุดวัดต่างๆ ที่ใช้เป็นซิมเพล็กซ์เริ่มต้นสำหรับเสื้อ 5 ขนาด

	รอบคอ	รอบอก	รอบเอว	รอบ สะโพก	รอบวง แขนใน	ความยาว แขน	ความยาว ช่วงตัว	ความ ยาวบ่า
ขนาดที่ 1	37.82	80.60	70.40	83.66	38.00	74.00	58.30	36.80
ขนาดที่ 2	38.50	82.20	72.77	85.60	38.50	78.41	61.20	39.70
ขนาดที่ 3	40.20	88.60	81.77	92.30	43.30	75.90	61.00	38.50
ขนาดที่ 4	41.00	88.00	79.60	91.88	41.72	80.40	63.38	41.25
ขนาดที่ 5	43.00	97.25	91.20	100.50	46.88	80.00	63.50	41.50

7.4.2 ผลการทดลองกรณีศึกษาที่ 2

หลังจากทำการทดสอบด้วยซิมเพล็กซ์เริ่มต้นดังแสดงอยู่ในตารางที่ 7.7 ถึง 7.9 ด้วย Nelder-Mead simplex algorithm ซึ่งถูกเขียนให้อยู่ในรูปของโปรแกรม MATLAB แล้ว ได้ผลการทดลองแยกเป็นกลุ่มต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 7.10 : แสดงผลการทดลองที่ได้ เมื่อใช้ค่าเฉลี่ยจากเทคนิค
การวิเคราะห์การจัดกลุ่มเป็นซิมเพล็กซ์เริ่มต้น

กรณีที่	จำนวนขนาดเฉลี่ยในระบบ	จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้	ค่าเฉลี่ย penalty function
1	3 ขนาด	94	0.0385
2	4 ขนาด	123	0.0358
3	5 ขนาด	142	0.0368

7.4.3 ผลการทดลองที่ได้ในแต่ละกรณี

- กรณี 3 ขนาด ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุด แสดงอยู่ในตารางที่ 7.11

ตารางที่ 7.11 : ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดเมื่อกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยค่าเฉลี่ยของกลุ่มจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (สำหรับเฉลี่ย 3 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด (cm.)		
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3
รอบคอ	38.00	39.65	40.78
รอบอก	81.20	86.01	90.00
รอบเอว	71.28	77.94	82.00
รอบสะโพก	84.00	89.99	93.40
รอบวงแขนใน	38.00	40.95	42.88
ความยาวแขน	75.20	77.40	78.20
ความยาวช่วงตัว	59.30	62.00	62.10
ความยาวบ่า	37.90	39.50	39.99
จำนวนคนในกลุ่ม	28	35	31

- กรณี 4 ขนาด ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุด แสดงอยู่ในตารางที่ 7.12

ตารางที่ 7.12 : ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดเมื่อกำหนดซิมเพิล็กซ์เริ่มต้นด้วยค่าเฉลี่ยของกลุ่มจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (สำหรับสี่ 4 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
รอบคอ	38.90	40.03	40.25	41.00
รอบอก	82.99	87.20	87.40	90.00
รอบเอว	73.60	78.90	78.90	81.50
รอบสะโพก	86.50	90.60	90.99	93.20
รอบวงแขนใน	39.00	41.33	41.30	42.50
ความยาวแขน	77.98	77.90	78.90	79.50
ความยาวช่วงตัว	61.40	61.50	62.10	63.00
ความยาวบ่า	39.50	39.70	40.32	40.80
จำนวนคนในกลุ่ม	40	30	23	30

- กรณี 5 ขนาด ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุด แสดงอยู่ในตารางที่ 7.13

ตารางที่ 7.13 : ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดเมื่อกำหนดซิมเพิล็กซ์เริ่มต้นด้วยค่าเฉลี่ยของกลุ่มจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (สำหรับสี่ 5 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
รอบคอ	38.60	39.50	40.40	40.80	41.25
รอบอก	82.60	85.20	89.20	88.00	91.00
รอบเอว	72.70	76.10	82.37	79.80	83.90
รอบสะโพก	85.90	88.53	92.90	92.00	94.70
รอบวงแขนใน	38.50	40.10	43.50	42.00	43.85

ตารางที่ 7.13 (ต่อ) : ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดเมื่อกำหนดซิมเพิล็กซ์เริ่มต้นด้วย
ค่าเฉลี่ยของกลุ่มจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (สำหรับเสื้อ 5 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
ความยาวแขน	78.50	77.98	76.90	80.35	78.90
ความยาวช่วงตัว	61.20	61.20	61.69	63.65	62.80
ความยาวบ่า	40.00	39.88	39.00	41.55	40.25
จำนวนคนในกลุ่ม	24	32	26	30	30

7.4.4 วิเคราะห์ผลการทดลองกรณีศึกษาที่ 2

ผลการทดลองที่ได้จากกรณีศึกษาที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการกำหนดค่าในซิมเพิล็กซ์เริ่มต้นด้วยค่าเฉลี่ยของกลุ่มซึ่งได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่มเมื่อเปรียบเทียบกับคำตอบที่ดีที่สุดจากกรณีศึกษาที่ 1 แล้วให้ผลที่ดีกว่าทั้งในแง่ของจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้และค่าเฉลี่ย penalty function เมื่อจำนวนขนาดในระบบเพิ่มขึ้น ดังแสดงในตาราง 7.14 และ 7.15

ตารางที่ 7.14 : เปรียบเทียบจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้
ของวิธีกำหนดซิมเพิล็กซ์ทั้งสองวิธี

กรณี	วิธีกำหนด ซิมเพิล็กซ์เริ่มต้น		ผลต่าง
	regression analysis	cluster analysis	
3 ขนาด	100 (5.00%)	94 (4.70%)	+6 (0.30%)
4 ขนาด	114 (5.70%)	123 (6.15%)	-9 (-0.45%)
5 ขนาด	132 (6.60%)	142 (7.10%)	-10 (-0.50%)

ตารางที่ 7.15 : เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย penalty function ของวิธีกำหนดchimเพิล็กซ์ทั้งสองวิธี

กรณี	วิธีกำหนด chimเพิล็กซ์เริ่มต้น		ผลต่าง
	regression analysis	cluster analysis	
3 ขนาด	0.0387	0.0385	+ 0.0002
4 ขนาด	0.0363	0.0358	+0.0005
5 ขนาด	0.0385	0.0368	+0.0017

1. จากตารางสรุปผลแตกต่างระหว่างการกำหนดchimเพิล็กซ์เริ่มต้นทั้งสองวิธี สามารถสรุปได้ว่าการกำหนดchimเพิล็กซ์เริ่มต้นโดยเทคนิคการวิเคราะห์การจัดกลุ่มเป็นวิธีที่ให้ผลดีกว่า เนื่องจากสามารถครอบคลุมจำนวนประชากรได้มากกว่าการกำหนดchimเพิล็กซ์เริ่มต้น โดยนำสมการถดถอยมาใช้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างค่าจุดวัดรอบคอกับค่าจุดวัดอื่นๆ ที่เหลือ อีกทั้งยังให้ค่าเฉลี่ย penalty function¹ ที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับวิธีการวิเคราะห์ความถดถอยด้วย

2. จากตารางที่ 7.14 พบว่าความแตกต่างระหว่างจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ด้วยวิธีวิเคราะห์ความถดถอยและด้วยวิธีการวิเคราะห์การจัดกลุ่มมีแนวโน้มที่จะให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันมากขึ้นเมื่อจำนวนขนาดเล็ภายในระบบเพิ่มขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในการกำหนดchimเพิล็กซ์เริ่มต้นโดยนำการวิเคราะห์ความถดถอยเข้ามาเกี่ยวข้องกับ ผลลัพธ์ซึ่งแสดงค่าจุดวัดต่างๆ ในระบบจะยังคงอยู่ในรูปความสัมพันธ์ตามสมการถดถอยที่กำหนดไว้อยู่ ซึ่งสมการถดถอยดังกล่าวเป็นการประมาณค่าของจุดวัดอื่นๆ โดยอ้างอิงจากข้อมูลส่วนใหญ่ที่มี ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างของกลุ่มข้อมูลซึ่งอาจถูกจำแนกออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ได้อีก ดังนั้นเมื่อนำวิธีดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับวิธีการกำหนดchimเพิล็กซ์เริ่มต้นโดยอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม จึงทำให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้นว่าข้อมูลจุดวัดทางสรีระที่มีอยู่สามารถนำมาจำแนกออกเป็นกลุ่มร่างกายลักษณะต่างๆ ได้

3. ถึงแม้ว่าผลลัพธ์ที่ได้จากการกำหนดchimเพิล็กซ์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์การจัดกลุ่มจะให้ค่าวัตถุประสงค์เป้าหมาย หรือจำนวนประชากรที่สามารถจัดเข้าไปอยู่ในระบบได้มากกว่า แต่หากพิจารณาค่าของจุดวัดต่างๆ ในแต่ละขนาดแล้ว จะสังเกตเห็นว่า ค่าที่ได้จะเป็นตัวเลขที่มีความผิดปกติเกิดขึ้น หากพิจารณาในกรณี 5 ขนาด จะเห็นความผิดปกติดังกล่าวได้ชัดเจน เช่น ค่า

¹ ภายในงานวิจัยนี้ไม่สามารถกำหนดระดับนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย penalty function ได้ เนื่องจากในการออกแบบระบบการจัดขนาดไม่สามารถทราบได้ว่าค่า penalty function รวมของระบบและจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในแต่ละระบบได้นั้นจะมีค่าเท่าใดในแต่ละปัญหา ดังนั้นจึงเป็นไปได้ยากที่จะกำหนดสเกลในการพิจารณาระดับนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย penalty function แต่ประโยชน์ของการมี penalty function ภายในงานวิจัยนี้ คือ เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบระบบในกรณีที่ค่าวัตถุประสงค์เป้าหมายหลักมีค่าเท่ากัน

จุดวัดรอบคอในเสื้อแต่ละขนาดมีค่าแตกต่างกันน้อยมาก (ขัดแย้งกับความเป็นจริง) หรือในกรณีของเสื้อขนาดที่ 3 และขนาดที่ 4 ของระบบนี้ ทำไมเมื่อค่ารอบคอเพิ่มขึ้น แต่รอบอก รอบเอว รอบสะโพก และรอบวงแขนใน กลับลดลง ทั้งๆ ที่ในบทที่ 4 ได้มีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วพบว่า จุดวัดเหล่านี้เป็นจุดวัดที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันอยู่ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากที่ได้อธิบายมาแล้วในข้อที่ 1 คือ มีเรื่องของรูปร่างสรีระที่สามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ด้วย ข้อมูลจุดวัดที่มีอยู่นั้นเอง ในทางกลับกันหากไปพิจารณาที่ผลลัพธ์สุดท้ายที่ได้จากการกำหนดchimเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยจะไม่พบปัญหาดังกล่าว เนื่องจากสมการถดถอยที่กำหนดขึ้นในตอนแรกจะเป็นตัวบังคับทิศทางเคลื่อนที่ของจุดวัดตามอัลกอริทึม และสมการถดถอยที่ได้ก็เกิดจากการประมาณค่าของข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดด้วย

7.4.5 สรุปผลการทดลองกรณีศึกษาที่ 2

จากการทดลองกรณีศึกษาที่ 2 สามารถสรุปผลการทดลองได้ว่า :

การกำหนดchimเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (cluster analysis) สามารถให้ค่าวัตถุประสงค์เป้าหมายที่ดีกว่าการกำหนดchimเพล็กซ์เริ่มต้นโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอย (regression analysis) ในกรณีที่การแบ่งจำนวนกลุ่มขนาดภายในระบบสามารถอธิบายความแตกต่างทางสรีระของข้อมูลจุดวัดได้ดีพอ

7.5 การวิเคราะห์ระบบการจัดขนาดระบบต่างๆ อย่างละเอียด

7.5.1 ระบบการจัดขนาดระบบปัจจุบัน

ปัจจุบันบริษัทที่ศึกษา ได้ใช้ระบบการจัดขนาดดังแสดงในตาราง 7.16 ถึง 7.18

- กรณีผลิต 3 ขนาด

ตารางที่ 7.16 : แสดงระบบการจัดขนาดในปัจจุบัน (แบบ 3 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด (cm.)		
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3
รอบคอ	39.40	41.90	44.50
รอบอก	91.40	96.50	101.60
รอบเอว	86.30	91.40	96.50
รอบสะโพก	88.90	94.00	99.10
รอบวงแขนใน	40.60	43.10	45.70
ความยาวแขน	81.30	83.80	86.40
ความยาวช่วงตัว	66.10	67.40	68.00
ความยาวบ่า	36.90	39.40	41.90
จำนวนคนในกลุ่ม	0	0	0

- กรณีผลิต 4 ขนาด

ตารางที่ 7.17 : แสดงระบบการจัดขนาดในปัจจุบัน (แบบ 4 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
รอบคอ	36.80	39.40	41.90	44.50
รอบอก	86.30	91.40	96.50	101.60
รอบเอว	81.20	86.30	91.40	96.50
รอบสะโพก	83.80	88.90	94.00	99.10
รอบวงแขนใน	38.10	40.60	43.10	45.70

ตารางที่ 7.17 (ต่อ) : แสดงระบบการจัดขนาดในปัจจุบัน (แบบ 4 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
ความยาวแขน	81.30	81.30	83.80	86.40
ความยาวช่วงตัว	63.50	66.10	67.40	68.00
ความยาวบ่า	34.30	36.90	39.40	41.90
จำนวนคนในกลุ่ม	0	0	0	0

• กรณีผลิต 5 ขนาด

ตารางที่ 7.18 : แสดงระบบการจัดขนาดในปัจจุบัน (แบบ 5 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
รอบคอ	39.40	40.60	41.90	43.20	44.50
รอบอก	91.40	94.00	96.50	99.00	101.60
รอบเอว	86.30	88.90	91.40	93.90	96.50
รอบสะโพก	88.90	91.50	94.00	96.50	99.10
รอบวงแขนใน	40.60	41.90	43.10	44.40	45.70
ความยาวแขน	81.30	83.80	83.80	86.40	86.40
ความยาวช่วงตัว	66.10	66.70	67.40	68.00	68.00
ความยาวบ่า	36.90	38.10	39.40	40.70	41.90
จำนวนคนในกลุ่ม	0	0	0	0	0

หลังจากนำระบบการจัดขนาดแบบปัจจุบันที่ทางบริษัทใช้อยู่ ไปหาจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ จะพบว่าทุกระบบไม่สามารถจัดคนเข้าไปในระบบได้เลย ดังนั้นจึงเกิดคำถามตามมาว่า เพราะเหตุใดการผลิตเสื้อผ้าภายใต้ระบบดังกล่าวยังสามารถขายได้และมีผู้ซื้อ

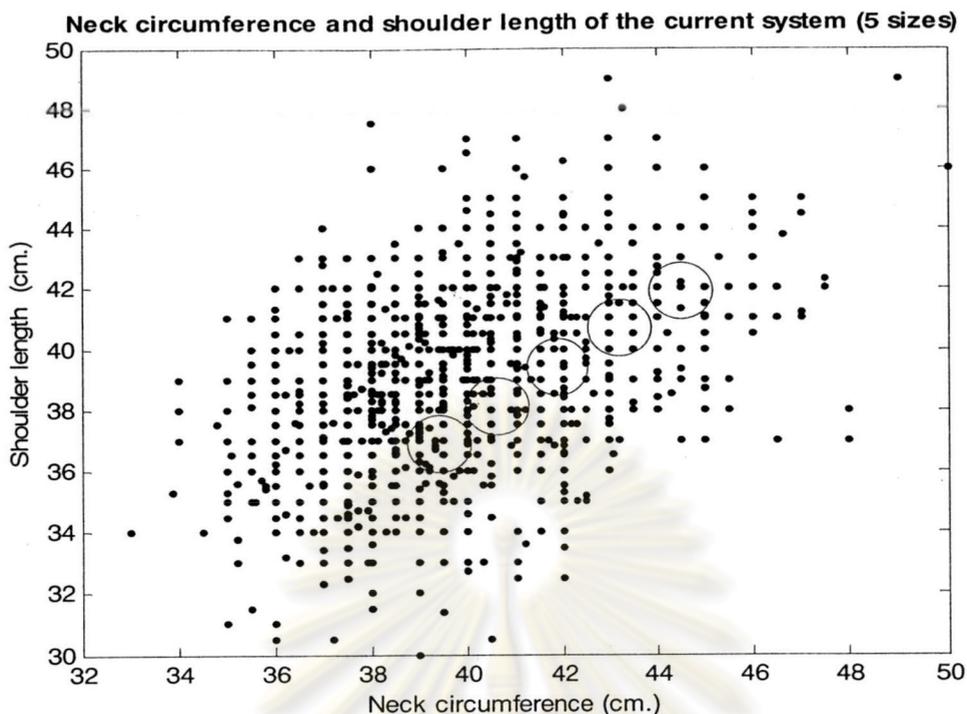
ผลิตภัณฑ์อยู่ไม่น้อย เมื่อเป็นเช่นนี้จึงต้องมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้เป็นศูนย์ และสรุปออกมาได้ดังนี้

1. จำนวนจุดวัดที่ใช้ในการพิจารณาในแบบจำลองความพอดีนั้น มีมากถึง 8 จุดวัดและหากค่าจุดวัดของผู้สวมใส่คนหนึ่งหลุดออกจาก cut-off tolerance เพียงหนึ่งจุดวัดเมื่อเทียบกับเสื้อขนาดหนึ่งแล้ว และเป็นเช่นนี้ในทุกขนาด จะถือว่าผู้สวมใส่คนนั้นไม่สามารถจัดเข้าไปในระบบทันที ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นข้อกำหนดที่ค่อนข้างเข้มงวดเกินไป เนื่องจากในความเป็นจริงแล้วคงไม่มีผู้บริโภคคนใดที่จะพิจารณาความพอดีหรือความสวยงามเมื่อเลือกซื้อเสื้อในทุกๆจุดวัด เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้โอกาสที่จะพบคนซึ่งอยู่ในช่วง cut-off tolerance ครบทุกจุดวัดยากมาก

2.. หากทำการเปรียบเทียบค่า cut-off tolerance ที่ทางช่างแพทเทิร์นและดีไซเนอร์ของบริษัทเป็นผู้ออกความเห็นจะพบว่า ช่วงที่ยอมรับได้นั้นเป็นค่าเผื่อด้านบวกและด้านลบที่แคบมาก ซึ่งหากนำมาเปรียบเทียบกับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละจุดวัดแล้วจะเห็นได้อย่างชัดเจนมากขึ้น เช่น รอบคอ กำหนดค่าเผื่อของช่วงที่ยังถือว่าใส่ได้ไว้ที่ +0.60 เซนติเมตร และ -1.30 เซนติเมตร ในขณะที่จุดวัดดังกล่าวมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.2260 เซนติเมตร นั่นหมายถึงช่วงของการยอมรับได้อยู่ที่ +0.27 SD. และ -0.58 SD. (ยังไม่ถึง 1SD.) หรือในกรณีความยาวแขนกำหนดค่าเผื่อของช่วงที่ยังถือว่าใส่ได้ไว้ที่ +0.64 เซนติเมตร และ -1.27 เซนติเมตร ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของจุดวัดดังกล่าวอยู่ที่ 3.400 เซนติเมตร แสดงว่าช่วงของการยอมรับได้อยู่ระหว่าง +0.19 SD. และ -0.37 SD. ซึ่งเป็นช่วงที่แคบมากเช่นกัน และเป็นเช่นนี้ในทุกจุดวัด

เมื่อกำหนดให้ช่วงที่สามารถยอมรับได้แคบมาก ประกอบกับจำนวนจุดวัดที่มีมาก จึงทำให้โอกาสที่จะมีจำนวนคนที่ไม่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้มีสูง เพราะหากมีจุดวัดใดจุดวัดหนึ่งที่ถูกออกแบบมาไม่เหมาะสมกับข้อมูลสรีระที่มีอยู่ในปัจจุบัน ก็จะส่งผลให้ระบบที่ใช้อยู่那儿ล้มเหลวได้เช่นกัน

3. เนื่องจากระบบที่ทางบริษัทใช้ในการแบ่งช่วงของขนาดเป็นแบบเส้นตรงและมีช่วงในการแบ่งช่วงของขนาดที่เท่ากันจากขนาดหนึ่งไปยังขนาดถัดไป วิธีการนี้เมื่อนำไปพล็อตกราฟลงบน scatter plot ระหว่างรอบคอและความยาวขา พร้อมกับแสดงตำแหน่งของระบบการจัดขนาดที่ใช้อยู่ในปัจจุบันดังภาพที่ 7.5 จะพบว่า การแบ่งขนาดแบบเส้นตรงนั้นไม่สอดคล้องกับการกระจายตัวของข้อมูลที่มีอยู่

ภาพที่ 7.5 : แสดงระบบการจัดขนาดปัจจุบันซึ่งมีการแบ่งช่วงของขนาดแบบเส้นตรง

หมายเหตุ : ภาพที่ 7.5 เป็นเพียงการแสดงจำนวนประชากรที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้เมื่อพิจารณาเพียงแค่ 2 จุดวัดเท่านั้น จึงมองเห็นว่าในวงกลมมีกลุ่มตัวอย่างอยู่

7.5.2 ระบบการจัดขนาด ที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม

หลังจากทำการวิเคราะห์การจัดกลุ่มด้วยเทคนิค K-means cluster analysis แล้วสามารถสรุปผลลัพธ์ที่ได้จากโปรแกรมซึ่งเดิมอยู่ในรูปของค่ามาตรฐาน (standardized variable) ในบทที่ 4 ให้อยู่ในรูปของค่าปกติได้ดังนี้

- กรณีผลิต 3 ขนาด

ตารางที่ 7.19 : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (แบบ 3 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด (cm.)		
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3
รอบคอ	38.00	40.00	42.50
รอบอก	80.81	86.90	95.70

ตารางที่ 7.19 (ต่อ) : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (แบบ 3 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด (cm.)		
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3
รอบเอว	70.86	78.90	89.48
รอบสะโพก	84.00	90.50	99.50
รอบวงแขนใน	38.01	41.62	46.50
ความยาวแขน	75.12	78.09	79.85
ความยาวช่วงตัว	59.08	62.00	63.45
ความยาวบ่า	37.70	39.80	41.12
จำนวนคนในกลุ่ม	28	31	21

เมื่อกำหนดจำนวนกลุ่มเป็น 3 กลุ่ม จะสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ๆ
คือ

กลุ่มที่ 1 : คนที่มีรูปร่างเล็กกว่าปกติ

กลุ่มที่ 2 : คนที่มีรูปร่างปกติ และ

กลุ่มที่ 3 : คนที่มีรูปร่างใหญ่กว่าปกติ

ซึ่งคนในแต่ละกลุ่มจะมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มดังแสดงในตารางที่ 7.19

ระบบดังกล่าวสามารถจัดคนเข้าไปในแต่ละขนาดได้เท่ากับ 28 คน , 31 คน และ 21 คน
ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 80 คน (4.00% จาก 2,000 คน)

- กรณีผลิต 4 ขนาด

ตารางที่ 7.20 : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (แบบ 4 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
รอบคอ	37.90	39.60	40.25	42.68
รอบอก	80.70	84.56	88.90	95.95
รอบเอว	70.65	75.66	81.66	89.40

ตารางที่ 7.20 (ต่อ) : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (แบบ 4 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
รอบสะโพก	83.79	88.20	92.30	99.50
รอบวงแขนใน	37.98	39.65	43.20	46.00
ความยาวแขน	74.90	79.99	76.30	80.66
ความยาวช่วงตัว	58.99	62.50	61.80	63.80
ความยาวบ่า	37.50	41.00	38.50	41.50
จำนวนคนในกลุ่ม	27	31	9	15

เมื่อกำหนดจำนวนกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม จะสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้เป็น 4 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

กลุ่มที่ 1 : คนที่มีรูปร่างผอม ตัวเตี้ย มีค่าจุดวัดต่ำกว่าปกติทุกจุด

กลุ่มที่ 2 : คนที่มีรูปร่างผอมสูง คนกลุ่มนี้จะมีรอบคอ รอบอก รอบเอว รอบสะโพก และรอบวงแขนต่ำกว่าคนปกติเล็กน้อย แต่จะมีช่วงลำตัวยาว

กลุ่มที่ 3 : คนที่มีรูปร่างนักกีฬา คนกลุ่มนี้จะมีรอบคอ รอบอก รอบเอว รอบสะโพก และรอบวงแขนมากกว่าคนปกติเล็กน้อย แต่มีช่วงลำตัวไม่ยาวมากนัก หรือไม่ใช่คนสูง

กลุ่มที่ 4 : คนที่มีรูปร่างสูงใหญ่ มีค่าจุดวัดมากกว่าปกติทุกจุด

ซึ่งคนในแต่ละกลุ่มจะมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มดังแสดงในตารางที่ 7.20

ระบบดังกล่าวสามารถจัดคนเข้าไปในแต่ละขนาดได้เท่ากับ 27 คน, 31 คน, 9 คน และ 15 คน ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 82 คน (4.10% จาก 2,000 ข้อมูล)

การแบ่งกลุ่มลักษณะนี้จะทำให้เห็นภาพรวมของลักษณะสรีระคนมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

• กรณีผลิต 5 ขนาด

ตารางที่ 7.21 : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (แบบ 5 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
รอบคอ	37.82	38.50	40.20	41.00	43.00
รอบอก	80.60	82.20	88.60	88.00	97.25
รอบเอว	70.40	72.77	81.77	79.60	91.20
รอบสะโพก	83.66	85.60	92.30	91.88	100.50
รอบวงแขนใน	38.00	38.50	43.30	41.72	46.88
ความยาวแขน	74.00	78.41	75.90	80.40	80.00
ความยาวช่วงตัว	58.30	61.20	61.00	63.38	63.50
ความยาวบ่า	36.80	39.70	38.50	41.25	41.50
จำนวนคนในกลุ่ม	17	33	18	30	14

เมื่อกำหนดจำนวนกลุ่มเท่ากับ 5 กลุ่ม จะสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างได้เป็น 5 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

กลุ่มที่ 1 : คนที่มีรูปร่างผอม ตัวเตี้ย มีค่าจุดวัดต่ำกว่าปกติทุกจุด

กลุ่มที่ 2 : คนที่มีรูปร่างปกติแต่ผอม คนกลุ่มนี้จะมีรอบคอ, รอบอก, รอบเอว, รอบสะโพก และรอบวงแขนต่ำกว่าคนปกติเล็กน้อย แต่จะมีช่วงลำตัวที่ยาวอยู่ในเกณฑ์ปกติ

กลุ่มที่ 3 : คนที่มีรูปร่างนักกีฬา คนกลุ่มนี้จะมีรอบคอ, รอบอก, รอบเอว, รอบสะโพก และรอบวงแขนมากกว่าคนปกติเล็กน้อย แต่มีช่วงลำตัวไม่ยาวมากนัก หรือไม่ใช่คนสูง

กลุ่มที่ 4 : คนที่มีรูปร่างปกติ

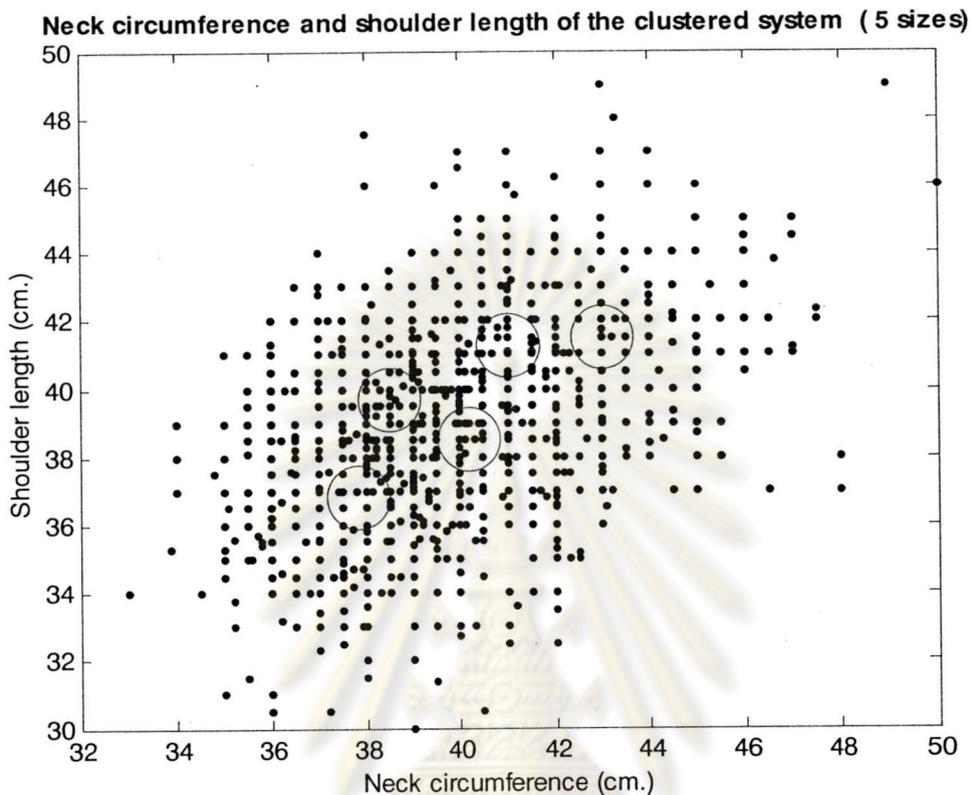
กลุ่มที่ 5 : คนที่มีรูปร่างสูงใหญ่ มีค่าจุดวัดมากกว่าปกติทุกจุด

ซึ่งคนในแต่ละกลุ่มจะมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มดังแสดงในตารางที่ 7.21

ระบบดังกล่าวสามารถจัดคนเข้าไปในแต่ละขนาดได้ รวมทั้งสิ้น 112 คน (5.60%)

หลังจากทำการวิเคราะห์การจัดกลุ่มเรียบร้อยแล้ว จะพบว่าสามารถจัดคนเข้าไปในระบบได้มากกว่าระบบปัจจุบันที่ใช้อยู่ เนื่องจากมีการแบ่งรูปร่างสรีระของกลุ่มตัวอย่างที่ชัดเจน ดังนั้นผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่มจึงเป็นสิ่งยืนยันได้ว่า ในการจัดระบบการจัดขนาดที่ดีนั้น ไม่จำเป็นต้องมีลักษณะการแบ่งช่วงของขนาดแบบเส้นตรงเสมอไป

หากทำการพลอตกราฟระหว่างรอบคอและความยาวบ่า สำหรับ 5 ขนาด จะได้กราฟดัง
ภาพที่ 7.6

ภาพที่ 7.6 : แสดงลักษณะการจัดขนาดเสื้อด้วยเทคนิคการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม
สำหรับเสื้อ 5 ขนาด

จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้ ด้วยวิธีดังกล่าว ยังคงได้จำนวนที่น้อยอยู่
เนื่องจากเหตุผลเดียวกับที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อระบบการจัดขนาดแบบปัจจุบัน นั่นคือ จำนวน
จุดวัดที่ใช้ในการตัดสินมีจำนวนมากและช่วงของ cut-off tolerance ที่ยอมรับได้อยู่ในช่วงที่แคบ
มาก

7.5.3 ระบบการจัดขนาดที่ได้จาก Nelder-Mead simplex algorithm ชนิดกำหนดchim เพล็กซ์เริ่มต้นด้วยวิธีวิเคราะห์ความถดถอย

หลังจากทำการทดลองในกรณีศึกษาที่ 1 แล้ว สามารถสรุปผลการทดลองของค่า step
length ที่สามารถนำไปสู่คำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ว่าควรเป็นค่า step length ที่ทำให้ได้ค่าจุดวัด
หลักค่าสุดท้ายในchimเพล็กซ์เริ่มต้นซึ่งอยู่ในช่วงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 85 ถึง 95

สำหรับระบบการจัดขนาดที่ดีที่สุดของวิธีนี้ในกรณีต่างๆ เป็นดังนี้

- กรณีผลิต 3 ขนาด

ตารางที่ 7.22 : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จาก Nelder-Mead simplex algorithm ซึ่งกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความถดถอย (แบบ 3 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด (cm.)		
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3
รอบคอ	38.00	40.00	41.20
รอบอก	82.50	86.80	89.45
รอบเอว	73.50	78.60	81.60
รอบสะโพก	86.40	90.35	92.75
รอบวงแขนใน	39.18	41.29	42.69
ความยาวแขน	76.50	77.60	78.65
ความยาวช่วงตัว	60.59	60.48	61.99
ความยาวบ่า	38.60	39.78	40.12
จำนวนคนในกลุ่ม	32	31	37

ระบบการจัดขนาดระบบนี้สามารถจัดคนเข้าไปในระบบได้ทั้งสิ้น 100 คน จาก 2,000 คน โดยทุกขนาดจะยังมีความสัมพันธ์ระหว่างรอบคอและจุดวัดอื่นๆ ตามสมการถดถอยที่กำหนดไว้ในตอนแรก ค่า step length ที่ให้คำตอบที่ดีที่สุด เท่ากับ 4

- กรณีผลิต 4 ขนาด

ตารางที่ 7.23 : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จาก Nelder-Mead simplex algorithm ซึ่งกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความถดถอย (แบบ 4 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
รอบคอ	37.00	39.00	40.80	42.00
รอบอก	80.29	84.63	88.54	91.14

ตารางที่ 7.23 (ต่อ) : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จาก Nelder-Mead simplex algorithm ซึ่งกำหนดชิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความถดถอย (แบบ 4 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
รอบเอว	70.94	75.99	80.53	83.60
รอบสะโพก	84.32	88.50	91.90	94.30
รอบวงแขนใน	38.20	40.25	42.02	43.26
ความยาวแขน	75.80	76.90	77.90	78.60
ความยาวช่วงตัว	60.14	60.97	61.80	62.25
ความยาวบ่า	38.15	39.00	39.80	40.25
จำนวนคนในกลุ่ม	21	24	40	29

ระบบการจัดขนาดระบบนี้สามารถจัดคนเข้าไปในระบบได้ทั้งสิ้น 114 คน จาก 2,000 คน โดยทุกขนาดจะยังมีความสัมพันธ์ระหว่างรอบคอและจุดวัดอื่นๆ ตามสมการถดถอยที่กำหนดไว้ในตอนแรกเช่นเดียวกับกรณี 3 ขนาด ค่า step length ที่ให้คำตอบที่ดีที่สุด เท่ากับ 2.8

- กรณีผลิต 5 ขนาด

ตารางที่ 7.24 : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จาก Nelder-Mead simplex algorithm ซึ่งกำหนดชิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความถดถอย (แบบ 5 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
รอบคอ	37.00	39.00	40.00	41.00	42.00
รอบอก	80.30	84.70	87.00	88.99	91.20
รอบเอว	70.95	76.00	78.60	81.10	83.60
รอบสะโพก	84.40	88.40	90.44	92.50	94.35
รอบวงแขนใน	38.20	40.17	41.26	42.35	43.45
ความยาวแขน	75.73	76.86	77.50	78.09	78.62

ตารางที่ 7.24 (ต่อ) : แสดงระบบการจัดขนาดที่ได้จาก Nelder-Mead simplex algorithm ซึ่งกำหนดหิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ความถดถอย (แบบ 5 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
ความยาวช่วงตัว	60.14	60.99	61.40	61.91	62.30
ความยาวป่า	38.20	39.00	39.40	39.80	40.30
จำนวนคนในกลุ่ม	20	29	32	25	26

ระบบการจัดขนาดระบบนี้สามารถจัดคนเข้าไปในระบบได้ทั้งสิ้น 132 คน จาก ค่า step length ที่ให้คำตอบที่ดีที่สุด เท่ากับ 1.75

ถึงแม้ว่าระบบการจัดขนาดที่หาได้จาก Nelder-Mead simplex algorithm ซึ่งกำหนดหิมเพล็กซ์เริ่มต้นโดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอย จะทำให้ได้ระบบซึ่งยังคงความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอยู่ แต่หากสังเกตดูช่วงกว้างระหว่างขนาดของแต่ละกรณีจะพบว่า ช่วงกว้างระหว่างขนาดจะไม่คงที่ตลอดเหมือนกับระบบปัจจุบันที่ทางบริษัทใช้ ดังนั้นจำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้จึงมีมากกว่าเมื่อเทียบกับระบบปัจจุบัน

7.5.4 ระบบการจัดขนาดที่ได้จาก Nelder-Mead simplex algorithm ชนิดกำหนดหิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยค่ากลางของกลุ่มจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม

เนื่องจากค่ากลางของกลุ่มซึ่งได้จากการวิเคราะห์ การจัดกลุ่มสามารถนำมาฟอร์มเป็นหิมเพล็กซ์เริ่มต้นใน Nelder-Mead simplex algorithm ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการทดลองใช้ค่าเหล่านั้นมาเป็นจุดเริ่มต้นในการดำเนินการตามอัลกอริทึมซึ่งผลที่ได้พบว่าสามารถเกิดเป็นระบบการจัดขนาดที่สามารถครอบคลุมประชากรได้มากกว่าวิธีอื่นๆ ในขณะเดียวกันก็ยังให้ค่าเฉลี่ย penalty function ที่ต่ำด้วย

ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุด ในแต่ละกรณีสามารถสรุปได้ดังนี้

- กรณี 3 ขนาด ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุด แสดงอยู่ในตารางที่ 7.25

ตารางที่ 7.25 : ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดเมื่อกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยค่าเฉลี่ยของกลุ่มจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (สำหรับสื่อ 3 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด (cm.)		
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3
รอบคอ	38.00	39.65	40.78
รอบอก	81.20	86.01	90.00
รอบเอว	71.28	77.94	82.00
รอบสะโพก	84.00	89.99	93.40
รอบวงแขนใน	38.00	40.95	42.88
ความยาวแขน	75.20	77.40	78.20
ความยาวช่วงตัว	59.30	62.00	62.10
ความยาวบ่า	37.90	39.50	39.99
จำนวนคนในกลุ่ม	28	35	31

ผลลัพธ์ที่ได้ ยังคงสามารถอธิบายรูปร่างสรีระของกลุ่มตัวอย่างได้ออกเป็น 3 กลุ่ม (เช่นเดียวกับในกรณีออกแบบระบบโดยใช้การวิเคราะห์ การจัดกลุ่ม) ได้แก่

- กลุ่มที่ 1 : กลุ่มคนรูปร่างเล็กกว่าปกติ (หรือคนผอม ตัวเล็ก)
- กลุ่มที่ 2 : กลุ่มคนรูปร่างปกติ
- กลุ่มที่ 3 : กลุ่มคนรูปร่างใหญ่กว่าปกติ (หรือคนอ้วน)

หากทำการแบ่งขนาดในลักษณะดังกล่าวแล้ว จะสามารถจัดคนเข้าไปในระบบได้ 94 คน จาก 2,000 คน ซึ่งต่ำกว่าเมื่อเทียบกับการใช้สมการถดถอยเป็นตัวกำหนดซิมเพล็กซ์ที่เป็นเช่นนี้ เพราะการนำเทคนิคการวิเคราะห์การจัดกลุ่มมาใช้กับข้อมูลที่มีความแตกต่างกันมาก ๆ หากกำหนดจำนวนกลุ่มต่ำเกินไป ค่ากลางของกลุ่มที่ได้ย่อมเกิดการผิดพลาดขึ้น เพราะจำนวนกลุ่มที่กำหนดไว้ไม่เพียงพอที่กับการจำแนกลักษณะของข้อมูลที่มีความแตกต่างกันอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้วิธีการกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ความถดถอยให้ผลออกมาดีกว่า แต่ถ้ามืดใดก็ตามที่จำนวนกลุ่มเพิ่มขึ้นเพียงพอจนสามารถจำแนกลักษณะของข้อมูลออกมาเป็นกลุ่มได้อย่าง

ชัดเจนแล้ว การกำหนดชิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์การจัดกลุ่มก็จะให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าที่
ตั้งตัวอย่างในกรณี 4 ขนาด และ 5 ขนาด

- กรณี 4 ขนาด ระบบการจัดขนาดแสดงอยู่ในตารางที่ 7.26

ตารางที่ 7.26 : ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดเมื่อกำหนดชิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยค่าเฉลี่ยของ
กลุ่มจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (สำหรับสื่อ 4 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด			
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4
รอบคอ	38.90	40.03	40.25	41.00
รอบอก	82.99	87.20	87.40	90.00
รอบเอว	73.60	78.90	78.90	81.50
รอบสะโพก	86.50	90.60	90.99	93.20
รอบวงแขนใน	39.00	41.33	41.30	42.50
ความยาวแขน	77.98	77.90	78.90	79.50
ความยาวช่วงตัว	61.40	61.50	62.10	63.00
ความยาวบ่า	39.50	39.70	40.32	40.80
จำนวนคนในกลุ่ม	40	30	23	30

ผลที่ได้สามารถอธิบายรูปร่างสตรีระได้ 4 ลักษณะดังนี้

กลุ่มที่ 1 : คนที่มีรูปร่างผอม ตัวเล็ก มีค่าจุดวัดต่ำกว่าปกติทุกจุด

กลุ่มที่ 2 : คนที่มีรูปร่างปกติ

กลุ่มที่ 3 : คนที่มีรูปร่างนักกีฬา จะค่าจุดวัดมากกว่าคนปกติเล็กน้อย

กลุ่มที่ 4 : คนที่มีรูปร่างสูงใหญ่ มีค่าจุดวัดมากกว่าปกติทุกจุด

ระบบดังกล่าวสามารถจัดคนเข้าไปในแต่ละขนาดได้เท่ากับ 40 คน, 30 คน, 23 คน และ
30 คน ตามลำดับ รวมทั้งสิ้น 123 คน มากกว่าเมื่อเทียบกับการใช้เทคนิควิเคราะห์ความถดถอย
มากำหนดชิมเพล็กซ์เริ่มต้นและมากที่สุดเมื่อเทียบกับวิธีอื่นๆ

- กรณี 5 ขนาด ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุด แสดงอยู่ในตารางที่ 7.27

ตารางที่ 7.27 : ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดเมื่อกำหนดซิมเพล็กซ์เริ่มต้นด้วยค่าเฉลี่ยของกลุ่มจากการวิเคราะห์การจัดกลุ่ม (สำหรับสื่อ 5 ขนาด)

จุดวัด	ค่าจุดวัด				
	ขนาดที่ 1	ขนาดที่ 2	ขนาดที่ 3	ขนาดที่ 4	ขนาดที่ 5
รอบคอ	38.60	39.50	40.40	40.80	41.25
รอบอก	82.60	85.20	89.20	88.00	91.00
รอบเอว	72.70	76.10	82.37	79.80	83.90
รอบสะโพก	85.90	88.53	92.90	92.00	94.70
รอบวงแขนใน	38.50	40.10	43.50	42.00	43.85
ความยาวแขน	78.50	77.98	76.90	80.35	78.90
ความยาวช่วงตัว	61.20	61.20	61.69	63.65	62.80
ความยาวบ่า	40.00	39.88	39.00	41.55	40.25
จำนวนคนในกลุ่ม	24	32	26	30	30

ระบบการจัดขนาดที่ได้สามารถอธิบายได้ว่า ขนาดต่างๆ ที่ได้สามารถจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะทางสรีระได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 : คนที่มีรูปร่างผอม ตัวเล็ก มีค่าจุดวัดต่ำกว่าปกติทุกจุด

กลุ่มที่ 2 : คนที่มีรูปร่างปกติ

กลุ่มที่ 3 : คนที่มีรูปร่างค่อนข้างอ้วน แต่ไม่สูงมากนัก (ความยาวช่วงตัวใกล้เคียงกับคนปกติ)

กลุ่มที่ 4 : คนที่มีรูปร่างปกติแต่สูง (คนกลุ่มนี้จะมี ความยาวช่วงตัวและความยาวแขนมากกว่าคนปกติค่อนข้างมาก)

กลุ่มที่ 5 : คนที่มีรูปร่างอ้วนและ ค่อนข้างสูง (มีค่ารอบคอ รอบอก รอบเอว รอบสะโพกมากกว่าคนปกติ ความยาวช่วงตัวและความยาวแขนมากกว่าปกติเล็กน้อย)

ระบบดังกล่าวสามารถจัดคนเข้าไปในแต่ละขนาดได้ รวมทั้งสิ้น 142 คน

ข้อสังเกตที่พบอย่างหนึ่งคือ หากนำค่าเฉลี่ยหรือค่ากลางที่ได้จากการวิเคราะห์การจัดกลุ่มมาป้อนโปรแกรมภายใต้หลักการหาความเหมาะสมที่สุดด้วย Nelder-Mead simplex algorithm

แล้ว จะทำให้ได้ระบบการจัดขนาดระบบใหม่ที่สามารถจัดคนเข้าไปในระบบได้มากกว่าเดิม แสดงว่าอัลกอริทึมนี้สามารถปรับปรุงค่าวัตถุประสงค์เป้าหมายให้ดีขึ้นได้

7.6 การคัดเลือกระบบที่เหมาะสมที่สุด

หลังจากทำการวิเคราะห์ ระบบการจัดขนาดที่ออกแบบด้วยวิธีต่างๆ แล้ว สามารถสรุประบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับกรณีต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 7.28 : สรุประบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละกรณี

กรณี	วิธีที่ใช้ในการออกแบบระบบการจัดขนาด	จำนวนคนที่สามารถจัดเข้าไปในระบบได้	ค่าเฉลี่ย penalty function
3 ขนาด	NM algorithm (การวิเคราะห์ความถดถอย)	100 (5.00%)	0.0387
4 ขนาด	NM algorithm (การวิเคราะห์การจัดกลุ่ม)	123 (6.15%)	0.0358
5 ขนาด	NM algorithm (การวิเคราะห์การจัดกลุ่ม)	142 (7.10%)	0.0368

จากตารางที่ 7.28 พบว่า ระบบการจัดขนาดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับปัญหาในงานวิจัยนี้คือ ระบบการจัดขนาดที่ประกอบด้วยสี่จำนวน 4 ขนาด เนื่องจากเป็นจำนวนขนาดที่ต่ำที่สุดที่ให้ค่าเฉลี่ย penalty function ต่ำที่สุด โดยสามารถครอบคลุมจำนวนประชากรได้มากที่สุด 123 คน ซึ่งในบทความต่อไป ผู้วิจัยจะทำการทดสอบระบบดังกล่าวกับข้อมูลอีกส่วนหนึ่ง เพื่อตรวจสอบว่าประสิทธิภาพของระบบเป็นอย่างไรบ้าง (สาเหตุที่ไม่เลือกระบบซึ่งประกอบไปด้วยสี่จำนวน 5 ขนาด เนื่องจากการเพิ่มจำนวนขนาดขึ้นมา สามารถเพิ่มจำนวนคนภายในระบบได้ แต่ไม่สามารถลดค่าเฉลี่ยของ penalty function ได้ ซึ่งถือว่าไม่สามารถตอบสนองต่อเงื่อนไขที่กำหนดไว้ได้ครบทั้งสามเงื่อนไข)

การสรุปผลเกี่ยวกับระบบการจัดขนาดที่ดีที่สุดในที่นี้ อ้างอิงจากวัตถุประสงค์ 3 ข้อ ได้แก่ จำนวนขนาดของสี่ภายในระบบที่ต่ำที่สุด , ความพอดีในการสวมใส่ที่มากที่สุด และ จำนวนคนที่

สามารถจัดเข้าไปในระบบที่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ไม่ได้พิจารณาในลักษณะของความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ ดังนั้นหากผู้ผลิตทำการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์หรือทางการเงินเพิ่มเติมแล้วพบว่า การเพิ่มจำนวนขนาดภายในระบบทำให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุนมากกว่า ผู้ผลิตก็สามารถเลือกระบบการจัดขนาดแบบ 5 ขนาดได้เช่นกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย